

Klemens Macewicz, Krzysztof Spychała

Zawiszyce, gm. Głubczyce, woj. opolskie. Stanowisko O

Informator Archeologiczny : badania 19, 57-58

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WILCZYN
woj. konińskie
Stanowisko 32

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadzili mgr Krzysztof Gorczyca i Alina Jaszewska.
Finansowało MO w Koninie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej z IV/V okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na południowy wschód od osady Cegielnia, po obu stronach drogi Cegielnia-Karolkowo. Obejmuje ono kulminację i południowo-wschodni stok wzniesienia opadający ku dolince bezimiennego strumienia. Badania miały charakter ratunkowy ze względu na wybieranie gliny i głęboką orkę.

Założono 3 wykopy o łącznej powierzchni 150 m². Wyeksplorowano 2 groby popielnicowe i 5 obiektów będących prawdopodobnie pozostałościami po zniszczonych grobach, Grób I zawierał 5 naczyń i glinianą grzechotkę, a grób II 8 naczyń.

Przeprowadzone obserwacje oraz informacje uzyskane od właścicieli pól pozwalają przypuszczać, że cmentarzysko zostało już w znacznym stopniu zniszczone.

Badania zakończono. Materiał i dokumentacja znajdują się w MO w Koninie.

WOLA RANIŻOWSKA-STECE, gm. Raniszów
woj. rzeszowskie
Stanowisko 40

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Anna Bartowska. Finansowało MO w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej, elementy mezolityczne oraz kultur: amfor kulistych, ceramiki sznurowej i lużyckiej.

Stanowisko położone jest na lewobrzeżnej terasie rzeki Łęg /prawa dopływ Wisły/, w odległości ok. 750 m na północny zachód od mostu na tejże rzece, znajdującego się w przysiółku Steca. Odkryte zostało podczas badań AZP w 1984 roku.

Odsłonięto obszar 113 m² i wyeksplorowano 18 obiektów /jam/, 2 paleńiska i 12 śladów pospowych. W inwentarzu zabytków ruchomych zdecydowaną przewagę stanowią fragmenty naczyń ceramicznych, głównie należące do kultury trzcinieckiej. Odkryto również fr. naczyń kultur: amfor kulistych, ceramiki sznurowej, lużyckiej. Poza fr. naczyń znaleziono przeszłk gliniany i fr. glinianego cylindrycznego ciężarka a także 98 zabytków krzemlennych, w tym kilkanaście form narzędziowych - mezolitycznych. Zabytki krzemienne nie tworzyły wydzielających się skupień. Większość z nich znajdowała się na powierzchni gruntu lub w warstwie ziemi ornej.

Z uwagi na zagrożenie stanowiska przez budowę zbiornika wodnego badania winny być kontynuowane.

Materiały złożono w MO w Rzeszowie.

WOLCZYNY, gm. Włodawa
woj. chełmskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

ZAWISZYCE, gm. Głubczyce
woj. opolskie
Stanowisko O

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili: mgr Klemens Macewicz, mgr Krzysztof Spychała /autor sprawozdania/. Finansowało BDZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych oraz kultury lużyckiej datowanej na późny okres epoki brązu i okres halstański C.

Stanowisko zostało odkryte w 1985 r. Położone jest około 1,600 m na południe od zachodniego wylotu wsi /droga do Lwowlan/, około 500 m na wschód od szosy z Zawiszyc do Głubczyc, na wschodnim i południowo-wschodnim stoku wzniesienia, około 150-200 m na zachód od podmokłych łąk i lasu.

W toku nadzoru archeologicznego prac melioracyjnych stwierdzono, że zostało naruszonych 37 obiektów. Zalegały one pod warstwą orną, na głęb. od 30 do około 80 cm. Podobnie jak w innych stanowiskach zagrożonych robotami melioracyjnymi, wyeksplorowano materiał zabytkowy na hałdach i szczegółowo zinventaryzowano zarysy pionowe obiektów na ściankach rowów. Datujący materiał zabytkowy pozyskano z 26 obiektów. Ułamki naczyń glinianych, kilka krzemieni oraz grudki polepy to wynik prac poszukiwawczych. Dwa obiekty datowane są na neolit. Potostałe użytkowała ludność kultury lużyckiej. Ponadto śladowo wystę-

pują ułamki naczyń średniowiecznych. Funkcjonalnie wyróżniono dwa obiekty mieszkalne, 6 jam gospodarczych, 3 zasobowe, 2 piece, 4 paleniska, 11 śladów po szupach. Funkcja pozostałych jest nieokreślona.

Zabytki zostaną przekazane Muzeum Śląska Opolskiego.

Nie przewiduje się dalszych badań.

ZAWISZYCE, gm. Głubczyce
woj. opolskie
Stanowisko S

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Krzysztof Spycynała, Finansowało BDZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łuzyckiej datowana na późny okres epoki brązu.

Stanowisko zostało odkryte w roku 1985 w toku nadzoru archeologicznego prac melioracyjnych. Położone jest około 1.250 m na południe /z odchyleniem na zachód/ od cmentarza we wsi, około 1.400 m na południowy wschód od kościoła we wsi, około 250 m na północny zachód od starego źródła /nieczynnego/, na wysokiej, wschodniej terasie potoku, na północno-wschodnim stoku wyniesienia.

Podczas badań powierzchniowych przed wykonaniem rowów drenazowych, znaleziono kilka ułamków naczyń glinianych i krzemień. Prace melioracyjne ujawniły 4 obiekty, które zostały zinwentaryzowane. Zalegają one pod warstwą orną od około 25 do około 80 cm. Wszystkie uznano za jamy gospodarcze. Fragmenty naczyń wyeksploatowane z hałd pozwalają datować obiekty na późny okres epoki brązu.

Zabytki zostaną przekazane Muzeum Śląska Opolskiego.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

ZAWISZYCE, gm. Głubczyce
woj. opolskie
Stanowisko W

patrz
neolit

ZBROJEWSKO, gm. Lipie
woj. częstochowskie
Stanowisko 3

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie

Badania prowadzili prof. dr Marek Gedl oraz mgr Urszula Bąk, mgr Barbara Gedl, mgr Barbara Szybowski. Kontynuacja badań zapoczątkowanych w 1981 r. Finansował WKZ w Częstochowie. Cmentarzysko grupy górnośląsko-malopolskiej kultury łuzyckiej z III-V okresu epoki brązu.

Zbadano 54 groby /nr 798-851/, z których większość stanowiły pochówki zaliczane do klasycznej fazy grupy górnośląsko-malopolskiej kultury łuzyckiej, datowane na V okres epoki brązu. Przeważnie były to groby szkieletowe orientowane wzdłuż osi N-S, posiadające obstawy i bruki kamiennie. Także zapatrzone w konstrukcje kamiennie były groby ciałopalne bezpopielnicowe. Nieliczni wystąpiły groby popielnicowe z klasycznej fazy grupy górnośląsko-malopolskiej. Groby wyposażone były głównie w naczynia gliniane. W dwóch grobach dzieci /nr 802 i 833/ znaleziono grzechotki gliniane. W kilku grobach odkryto drobne na ogół wyroby brązowe. Na uwagę zasługuje szkieletowy grób 832, w którego wyposażeniu między innymi znajdowała się brązowa stekierka z tuleją i uszkiem, brzytwa brązowa typu Herrnsbaurngarten i 6 kółek brązowych. Pojedynczo w północnej części przebadanego obszaru występowały pochówki ciałopalne lub bez śladów kości /być może szkieletowe? / z wcześniejszej fazy grupy górnośląsko-malopolskiej kultury łuzyckiej, datowane w przybliżeniu na III i być może na IV okres epoki brązu.